

SRPSKA PRAVOSLAVNA CRKVA SVOJOM DUHOVNOJ DECI O VASKRSU 2002.

GODINE

PAVLE

PO MILOSTI BOZIJOJ

PRAVOSLAVNI ARHIEPISKOP PECKI, MITROPOLIT BEOGRADSKO-KARLOVACKI I PATRIJARH SRPSKI SA SVIMA ARHIJEREJIMA SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE, SVESTENSTVU, MONASTVU I SVIMA SINOVIMA I KCERIMA NASE SVETE CRKVE: BLAGODAT, MILOST I MIR - OD BOGA OCA I GOSPODA NASEG ISUSA HRISTA I DUHA SVETOGA, UZ RADOSNI VASKRSNI POZDRAV:

HRISTOS VASKRESE!

Pozdravljajući vas, draga naša deca duhovna, ovim svetim vaskrsnjim pozdravom, prizivamo na vas sveradosnu silu Vaskrsloga Bogocoveka, Gospoda Isusa Hrista, kojom nas je On obasjao ustavši iz groba i pobedivši, jednom za svagda, svaku smrt i svaku tugu. Ta nadumna sila Vaskrsenja Hristovoga nastavlja da živi i zivotvori u Telu Hristovome, Crkvi, u cijim udovima miomir Duha Svetoga stalno projavljuje zivot Vaskrsloga.

Vera u Hristovo Vaskrsenje oduvek je bila ugaoni kamen Crkve, ono bez čega bi ona potpuno izgubila svoj smisao i svoju snagu. Jer ako Hristos ne vaskrse, kazao je sveti apostol Pavle, uzalud je vera naša. Bez Vaskrsenja, uzalud je i sva naša propoved, ali i sve naše znanje, i naša radost, i naša lepota, i naša ljubav; uzalud je i rodjenje naše, i zivot naš, i smrt naša; uzalud je sve što je naše, i tuđe, i svacije; i svaka je želja uzalud, i svaka misao, i svako ime - i sve je uzalud! Ako nema Vaskrsenja, onda je čovek najtuznije biće u svima svetovima, rob prirode, sa kojim se ona poigrava, varajući ga sa malo zivota, da bi ga na kraju citavog pokazala nistavnim. Ako Hristos ne vaskrse i ne pobedi smrt, onda zivota i nema ostaje samo apsurd i neutoljena glad za zivotom i ljubavlju.

Predukus vecnoga zivota u Carstvu Vaskrsloga Hrista utvrđuje nas u uverenju da iza svih padova, neuspeha i delimičnih uspeha, iza svih privremenih trijumfa smrti nad zivotom, koji prate čovekovo zemno bivanje, - iza svega toga stoji vecita pobeda zivota nad smrću, Dobra nad zlom, Radosti nad tugom. Vera u Vaskrsenje i iskustvo lepote i radosti zivota, koje ovu veru prati, jesu najblistaviji dragulj čovekovog duha, besćen-bлаго pohranjeno u skrivnicama bica ljudskog. Odatle ono zruci božanstvenom silom, dajući čoveku snagu da uvek iznova voli i stvara za vecnost. Oduzeti čoveku to njegovo blago značilo bi prepustiti ga besmislu i mraku nistavila. Ostaviti čoveka bez vere u Vaskrsenje ravno je ubistvu. Jer, to znači čoveka obesmisлити, a samim tim i rascovečiti.

To narocito treba da znaju oni kojima je poverena casna i odgovorna dužnost da upravljaju narodom. Treba da znaju da za dobrobit jednog društva nije dovoljno samo to da svi njegovi članovi raspolazu potrebnim materijalnim dobrima i da uživaju relativan socijalni mir. Pored svega toga, čoveku treba i nesto što će njegov zivot ispuniti smislom, što će mu dati motiv za ostvarivanje trajnih vrednosti, duhovnih i kulturnih. Vera u Vaskrsenje u vecoj meri nego bilo šta drugo ozarava ljudski zivot smislom - ne kao nekakav opijum za narod, koji se ljudima daje da ih uspava i učini neosetljivima na bolove što ih smrtni zivot donosi, vec kao živo iskustvo ljubavi, u kome saznajemo da će oni koje volimo u Hristu biti vecno živi.

Zato vera ne znači isključivo zanimanje za onaj svet i zanemarivanje zemaljskog zivota. Naprotiv, time što volimo bližnjega svoga koji je tu, pored nas, i zbog koga se radujemo zivotu, i time što volimo i citavu prirodu, i time što verom znamo da ta ljubav nije nesto svodivo na psiholoski doživljaj, dakle nesto relativno, vec je ona nesto ontolosko i neprolazno, mi upravo bivamo jace vezani za ljude i za svet oko nas.

Prava vera, dakle, uvek jaca našu vezu sa drugim ljudima i doprinosi boljem opstenu među članovima jedne zajednice. Više zajedništva i uzajamnosti potrebno nam je danas na svim nivoima, a narocito u okviru porodice, koja kao institucija u naše vreme prezivljava ozbiljnu krizu. Zbog ubrzanog ritma zivota, koji diktira potrosacko društvo, ljudi imaju sve manje vremena jedni za druge. Supružnici se međusobno udaljavaju, a deca bivaju prepustena sama sebi. Vaskrsenje Hristovo, time što pokazuje da ljudska licnost nadživljava sve prolaznosti i sve smrti, uči nas da više pažnje posvecujemo ljudima, a da manje brinemo o sticanju novca. Uči nas da je svaki trenutak proveden sa voljenom licnoscu beskrajno dragocen, neponovljiv, i da ima svoj odjek u vecnosti. Naše vreme, u kome skoro svako drugo sklapanje braka prati razvod i u kome veoma veliki broj mladih ide stranputicom, vapije za takvim poimanjem i osećanjem bračne zajednice kakvo nudi hriscanska vaskrsenjska vera.

Jasno je, dakle, da i u ovom našem vremenu, vremenu napretka u mnogim oblastima zivota, postoji potreba za hriscanskom verom jednako kao i u svim drugim vremenima; jasno je i to da vera nije neusaglasiva sa tim napretkom. Stavise, ako se ko zamisli nad tajnama zivota i smrti, nad činjenicom da je ljudski zivot kao tren kratak i da čoveku nikakva uteha nije to što drugi nastavljaju da žive i posle njega, videće da vera u Vaskrsenje ne samo da nije protivna napretku čovečanstva vec da je istinski napredak bez nje nemoguc. Onaj pak ko još dublje razmotri stvar, shvatice da samo ono kretanje zemaljskoga koje vodi ka Carstvu Nebeskom, ka Vaskrslogu Hristu, predstavlja pravi napredak. Sve drugo jeste samo mali pomak ispod zrvnja "vodenice smrti"; sve drugo samo zamara ljudski duh kao kosmarno tumaranje stazama besmisla.

Vaskrsenje Hristovo jeste "jedino novo pod Suncem" zato sto je ono razbilo jedolichnost beskrainog kruga radjanja i umiranja. Zato u Crkvi sve odise mladoscju Hristovog zivota. Orosenu blagodacu NJegovom, Crkvu kroz sve epohe i istorijske mene Duh Sveti odrzava uvek svezom i uvek novom. Smenjuju se carstva, smenjuju se civilizacije, a Crkva, bez obzira na spoljasnje promene, ostaje u svojoj sustini, u svom odnosu ka svojoj Glavi, Vaskrsleme Hristu, uvek ista, uvek sebi verna, i - osvecujuci i obnavljajuci sve i sva u svakom vremenu - uvek savremena i uvek mlada. Mladost Crkve, "Neveste Hristove", jeste u tome sto je ona vecno prolece Duha, vecno bujanje zivota.

Mladalacku snagu hriscanstva izrazava i cinjenica da su Hristovi ucenici, apostoli, gotovo svi bili mladi ljudi. Nije slucajnost vec je Promislom Bozjim uredjeno da Bogocovek Hristos pretrpi Svoja spasonosna stradanja upravo buduci mlad, cime je pokazao da hriscanska vera jeste vera mladosti.

Zbog toga je Crkva uvek svojim clanovima, ma kog zivotnog uzrasta oni bili, ulivala silu vecne mladosti Hrista Vaskrsloga. Zato niko ne treba da se cudi nad cinjenicom da u Crkvi ima sve vise mladih ljudi. Obnova crkvenog zivota u nase vreme potice bas od mladih ljudi. U Crkvu oni pristizu ili iz nase tradicionalisticki obojene pravoslavne sredine, u kojoj je vera mahom svedena na postovanje nasledjenih obicaja, cesto nerazumljivih, ili iz navodno modernih, najcesce obezbozenih porodica. I u jednom i u drugom slucaju, mladi odbacuju falsifikat vrednosti koji im je ponudjen u porodici i streme ka zivoj Istini, pokazujuci nepodmitljivost cula i osecanja kojom se istiniti zivot razlikuje od praznog zivljenja i licemerja. U oba slucaja mladost se s pravom buni: jedanput protiv pukog ispunjavanja obrednih formi, bez razumevanja viseg smisla vere; drugi put protiv iluzije da je moguc bilo kakav napredak za coveka koji se Boga odrekao, a smrt i nistavilo uzima za svoj poslednji domet. Taj svoj stvaralacki bunt mladi u Crkvi saglasavaju sa ustankom Hrista Bogocoveka protiv tiranije smrti nad tvorevinom Bozjom. Spasonosni Hristov ustanak i pobeda NJegova, tojest krsna smrt i Vaskrsenje NJegovo, unistise smrt i razvalise vrata adova.

Ne moze, medjutim, da ne izazove zebnju saznanje da ima i mnogo nase omladine koja koraca stranom stazom, put zemlje nedodjije, gde niko ne nalazi cilj za kojim je posao. Kada se zivot ne natopi sladoscju Vaskrsenja, on je za mnoge suvise tragican i gorak. Plamteca zelja za zivotom, koja ostaje bez odgovora od strane porodice i drustva, mnogo puta je nagnala mlado bice da bezi iz stvarnog sveta u svet iluzija. Taj iluzorni svet proizvodi se bilo upotrebom narkotickih sredstava bilo priklanjanjem nekoj sekti, gde se sumnjiva i varljiva uteha nalazi u osecaju zajednistva koje, toboze, postoji medju clanovima takve organizacije. Krivica je svih nas sto mladima, i bliznjima uopste, nismo podarili ono sto im kao slovesnim bicima pripada, sto im nismo pokazali dovoljno jake uzore i sto smo njihove zivote slomili svojom otupeloscju i naviknutoscju na besmisao. Ovi stradalnici su zato ukor koji sazise iluzije naseg drustva.

Nadajmo se da ce ti davljenici u moru besmisla uspeti da se uhvate za ispruzenu im ruku Hrista Bogocoveka, Cije je Vaskrsenje jedini lek za njihovu smrtnu muku. Jer, jedino Vaskrsli Hristos uvek pruza ruku i cekda ljudi shvate da je On jedini kraj i cilj svih njihovih teznji, ponekad cak i onih koje naizgled udaljavaju od NJega. Jedino Vaskrsloga Hrista mozemo ponuditi mladima jer jedino On jeste Vrednost dostojna njihove mladosti.

Jedino je Vaskrsenje Hristovo dostojno da se svi mi zbog njega, sada i uvek i u vekove vekova, radujemo radoscu nezatamnjenom. Jedino je Vaskrsenje radost koju ne prati tuga. Radujmo se, dakle, jer danas je vreme kada se valja radovati! Radujmo se radoscu Hristovom, radoscu apostola i svih svetih i pravednih Bozjih ljudi! Radujmo se jer je svaka smrt pobedjena! Radujmo se jer je svaki greh oprosteno! Radujmo se jer je oprosteno svakome osim onome ko se nimalo ne raduje i ko Vaskrsenjem ne prasta.

Danas, draga ceda duhovna, radujuci se zbog svih vas, opet i opet pozdravljamo svetim vaskrsnjim pozdravom vas, sabrane u Liturgiji Crkve, oko svetog Pricesca, oko Tela i Krvi Vaskrsloga Hrista, u hramovima Bozjim u otadzbini i u rasejanju. Pozdravljamo sve bratske pravoslavne narode i citavu hriscansku vasseljenu; pa i onu nehriscansku pozdravljamo; i nebesa, i zemlju, i svaku tvar, zivu i nezivu, pozdravljamo i celivamo. Jer, radost Vaskrsenja darovana je nama da se od nas izlije na svako bice, sve do najmanjega od onih koje Bog stvori, da sve blagoslovimo i da svemu blagovestimo:

HRISTOS VASKRSE!

Vasi molitvenici pred Vaskrslim Gospodom:

Arhiepiskop pecki, Mitropolit beogradsko-karlovacki i Patrijarh srpski PAVLE

Mitropolit zagrebacko-ljubljanski JOVAN

Mitropolit crnogorsko-primorski AMFILOHIJE

Mitropolit srednjejapadnoamericki HRISTOFOR

Mitropolit dabrobosanski NIKOLAJ

Episkop zicki STEFAN

Episkop sabacko-valjevski LAVRENTIJE

Episkop niski IRINEJ

Episkop zvornicko-tuzlanski VASILIJ

Episkop sremski VASILIJ

Episkop banjalucki JEFREM

Episkop Administrator temisvarski LUKIJAN

Episkop kanadski GEORGIJE

Episkop australijsko-novozelandski

Mitropolije novogracanicke NIKANOR

Episkop za Ameriku i Kanadu

Mitropolije novogracanicke LONGIN
Episkop istocnoamericki MITROFAN
Episkop banatski HRIZOSTOM
Episkop backi IRINEJ
Episkop britansko-skandinavski DOSITEJ
Episkop rasko-prizrenski ARTEMIJE
Episkop bivsi zahumsko-hercegovacki ATANASIJE
Episkop bihacksko-petrovacki HRIZOSTOM
Episkop osecsko-poljski i baranjski LUKIJAN
Episkop srednjoevropski KONSTANTIN
Episkop bivsi zapadnoevropski DAMASKIN
Episkop zapadnoevropski LUKA
Episkop timocki JUSTIN
Episkop vranjski PAHOMIJE
Episkop zapadnoamericki JOVAN
Episkop slavonski SAVA
Episkop branicevski IGNJATIJE
Episkop milesevski FILARET
Episkop dalmatinski FOTIJE
Episkop zahumsko-hercegovacki GRIGORIJE
Vikarni Episkop budimljanski JOANIKIJE
Vikarni Episkop jegarski PORFIRIJE
Vikarni Episkop hvostanski ATANASIJE

Saopštenja informativne sluzbe Eparhije rasko-prizrenske

ALBANSKI OTELI CRKVENU ZEMLJU

Srpski pravoslavni narod iz sela Suvo Grlo kraj Istoka odavnina ide u krsnu litiju u polje nedaleko od ovog sela koje lezi u podnožju Mokre Gore, u severozapadnom delu Kosova i Metohije. Ove godine, prvi put nakon rata, spanskom KFOR-u je dostavljen zahtev da se ove godine uoci Vaskrsa ponovo krene u krsnu litiju. Medjutim, pocetkom ove godine jedna albanska porodica iz tog kraja zauzela je upravo taj deo zemlje gde po obicaju dolazi litija i na tom mestu pocela da gradi kucu, iako je, po recima Dejana Tomasevica, jednog od uglednijih mestana Suvog Grla, svima poznato da je to od davnina crkvena zemlja. U nameri da razresi ovaj problem KFOR je zatražio dokumente o vlasnistvu od obe strane. Albanci su predstavniku KFOR-a, majoru Badasu, odmah pokazali katastarski izvod izdan u Skenderaju, kako se odnedavno zove Srbica, u kojima stoji da je zemljiste u vlasnistvu doticne albanske porodice. Buduci da su svi podaci o zemljisnom vlasnistvu ostali u opštini Srbica nakon povlacenja srpskih snaga u leto 1999. godine, lokalni Srbi nisu u mogucnosti da dokazu svoje pravo.

Ovaj slucaj je jedan od mnogih primera svakodnevnih nasrtaja na crkvenu i uopste srpsku imovinu na Kosovu i Metohiji. Da bi zauzeli zemlju kosovski Albanci koriste se najcesce dokumentima koja bez ikakvog pokrica izdaju novoosnovane albanske opštinske strukture prepravljajući zemljisne knjige. Nazalost, svi dosadasnji napori da se spreci ova otimacina srpske zemlje nisu urodili plodom. Posebno je urgentna situacija sa crkvenom zemljom od koje je veci deo drzava nepravedno i bez ikakve naknade nacionalizovala nakon Drugog svetskog rata. Buduci da ova imanjanja nisu zvanicno vracena Crkvi za vreme prethodne vlasti, postoji velika opasnost da opštinski organi koji su vecim delom u rukama Albanaca ovu zemlju jednostavno prodaju albanskim seljacima i na taj nacin je zauvek otudje od njenog vlasnika.

NASTAVLJAJU SE PROVOKACIJE

Pred ovogodisnji pravoslavni praznik Vaskrsenja Hristovog zabelezeno je vise provokacija i sknavljenja na svetinjama i grobljima Srpske pravoslavne Crkve na Kosovu i Metohiji.

Na Veliki Petak, 3. maja, po ko zna koji put albanska omladina kamenovala je dvoriste manastira Pecke Patrijarsije sa obliznjeg puta koji prolazi neposredno iznad severnih zidova ove najvece srpske svetinje na Kosovu i Metohiji. Uz brojne uvrede kamenje je poletelo prema monahinjama i drevnim patrijarijskim crkvama. Da bi sprecili ubudce ove provokacije italijanski vojnici su odlucili da nad postojećim zidom podignu zid od vreca sa peskom sa bodljikavom zicom. Ovaj dogadjaj samo je jos vise potvrdio da je polozaj pravoslavnih svetinja i naroda, narocito u Metohijskom kraju, i dalje veoma tezak. Monahinje Pecke Patrijarsije inace su jedini preostali srpski stanovnici grada Peci.

U toku Strasne nedelje koja se završava praznikom Vaskrsenja oskrnavljeno je gradsko pravoslavno groblje u Piskotama kod Djakovice. Sa vise grobnica odneene su mermerne ploce, najverovatnije radi preprodaje, dok su krstovi i natpisi polomljeni. Sa grobljanske crkve Sv. Kneza Lazara, koja je inace jedan od najljepših novijih pravoslavnih hramova u ovom kraju, podignut neposredno pred rat, skinut je deo krovnog pokrivača. Ovaj napad na djakovicko groblje usledio je nakon sto su italijanski vojnici nedavno povukli svoj kontrolni punkt ispred crkve. Zvanicni predstavnici KFOR-a nisu o ovom vandalskom cinu obavestili predstavnike srpske zajednice i SPC. Informacija je tek posrednim putem proverena preko lokalnog KFOR-a. Po najnovijim informacijama italijanski KFOR ponovo je vratio kontrolni punkt pored crkve u Piskotama.

Nova ostecenja zabelezena su na pravoslavnom groblju u Decanima. Prilikom posete groblju na sam dan Vaskrsa, monasi manastira Decani mogli su da se uvere da je vise grobnica osteceno, a oko nekih grobova zemlja je raskopana.

Groblje se nalazi samo nekoliko desetina metara od italijanskog kontrolnog punkta, u blizini manastira Visoki Decani. Bratstvo manastira Visoki Decani zatražilo je od lokalnog KFOR-a efikasniju zaštitu pravoslavnog groblja. Nedavni slučaj onemogućavanja vaskrsnje litije zbog uzurpacije crkvenog imanja od strane Albanaca u Suvom Grlu kod Istoka, kao i učestale verbalne provokacije sa povocima "vreme je konačno da odete" upućene monahinjama u Devicu samo su dodatni u nizu zabeleženih neprijatnosti uoči vaskrsnjih praznika. Posebno uznemirenje izazivaju glasine da će zaštitu pravoslavnih manastira KFOR uskoro prepustiti kosovskoj policiji. U nedavnom sastanku sa šefom UNMIK-a u manastiru Decani, episkop Artemije je posebno zahtevao da KFOR i dalje obezbeđuje srpske pravoslavne svetinje. Nastavak vandalskog ponasanja prema pravoslavnim svetinjama i grobljima najbolji je pokazatelj da se stav većeg dela albanske populacije prema Srbima nazalost nije promenio na bolje. Vaskrsnja poseta premijera Kosova Redžepija Pečkovića Patrijarsiji u pratnji najvisih predstavnika UNMIK-a i KFOR-a u sustini potvrđuje da postoji ozbiljan raskorak između zvaničnih izjava i postupaka albanskih političkih lidera s jedne i ponasanja lokalnog stanovništva s druge strane. Da li je reč o dvostrukoj strategiji, ili pak o stvarnom naporu pojedinih političkih predstavnika da promene situaciju na terenu, najbolje će pokazati vreme.

KAMENOVANO VOZILO SA MONAHINJAMA

U ranim jutarnjim časovima, 7. 5. 2002. iza ponoći, nepoznati Albanci napali su kamionom vozilo sa monahinjama manastira Pečke Patrijarsije na ulasku na teritoriju Kosova i Metohije iz pravca Rozaja. Monahinje Pečke Patrijarsije u svom kombiju i monasi manastira Decana upravo su se vraćali sa proslave u Djurdjevim Stupovima kod Novog Pazara. Neposredno prilikom ulaska na teritoriju Pokrajine u očekivanju vozila italijanskog KFOR-a koji su trebali da otprate vozila do svojih manastira, grupa Albanaca, koja je pretovarivala robu iz jednog velikog slepera zasula je kamionom vozila sa monasima i monahinjama. Vozilo Pečke Patrijarsije pretrpelo je, na sreću, samo manja oštećenja i život putnika nije bio ugrožen, jer su vozila brzo odjurila do mesta gde su ih čekali italijanski vojni transporteri. Nakon kamenovanja porte manastira Pečke Patrijarsije na Veliki Petak (3. maja) ovo je drugi incident čija su meta monahinje ovog manastira.

Oliver Ivanović, član Predsedništva Kosova, najavio

SRBI ULAZE U KOSOVSKU VLADU

KOSOVSKA MITROVICA - Vecina koalicije "Povratak" smatra da su se stekli uslovi za ulazak u kosovsku vladu i mi ćemo uskoro biti u toj vladi. Podelili smo konsultacije u koaliciji "Povratak", političkim partijama i kod načelnika okruga i opština kako bi se sačinila lista ko bi bio kandidat za ministra poljoprivrede i mesta koordinatora u Stajnerovoj kancelariji i kosovskoj vladi za povratak Srba - rekao je za "Blic" Oliver Ivanović, član Predsedništva Kosova i kosovske skupštine.

- Po ustavnim okvirima nema vlade ako Srbi ne uđu u nju, i mi smo odlučili da uđemo u tu vladu. Nadamo se da ćemo ulaskom u vladu doprineti povratku Srba i drugim zahtevima koje smo isticali prilikom izlaska na izbore. Evropska zajednica je do sada zanemarivala povratak Srba. Imam sumnju da je to radjeno namerno, mada ne želim da je to tako. Nema nijednog opravdanja od strane međunarodne zajednice za skoro nikakav učinak u poslednje tri godine kada je u pitanju povratak raseljenih - rekao je Ivanović i dodao da Unmik "jos nije objasnio zbog čega je došlo do odlaganja međunarodne donatorske konferencije o povratku Srba".

- Na drugoj strani, ni kosovski budžet jos nije određen za ovaj proces. Mi očekujemo da dobijemo sredstva za povratak i od Republike i od Savezne vlade. Do sada je identifikovano 30 lokacija za povratak, a većina od njih bi jos ove godine trebalo da bude spremna da prihvati povratnike i to do septembra. Ako se do 10. juna ne učine "osetljivi" koraci i ne naprave konkretni potezi za povratak raseljenih od strane Unmika i kosovske vlade, ja ću biti u grupi ljudi na celu koja će masovno 20. juna krenuti iz Srbije i Crne Gore na Kosovo. Dosta nam je verbalne podrške jer od 228.000 proteranih Srba međunarodna zajednica je vratila samo 0,056 odsto. To je katastrofalno - kaže Ivanović.

"U koaliciji nema velikog neslaganja sa Radom Trajkovićem. Međutim, mi u koaliciji imamo iste ciljeve ali koristimo različita sredstva u ostvarenju tih ciljeva", ističe Ivanović.

- Ne bi trebalo da nasedamo na izjave predstavnika međunarodne zajednice da nase veze sa Beogradom ne bi trebalo da budu tako čvrste kao ni na one izjave da Beograd ovde nema šta da traži. Mi smo u ovom trenutku izloženi velikim pritiscima a možemo im odoleti samo ako iza nas stoji jaka i kompaktna država.

O planu kosovske vlade i Bajrama Redžepija u objedinjavanju Kosovske Mitrovice, naš stav je da ćemo i mi dalje raditi na stvaranju srpske opštine u severnom delu grada, a Bajramu Redžepiju je pametnije da razmisli o povratku Srba, da im se vrati oduzeta imovina i da hapsi svoje sunarodnike koji su progonili srpski narod od dolaska Kfora na Kosovo. Sada nema uslova za jedinstvenu Mitrovicu, a kosovska vlada i Unmik bi trebalo da razmisle o stvaranju multietničke Pristine, Peci, Gnjilane... U Kosovskoj Mitrovici treba da postoje dve skupštine opštine i one bi mogle biti povezane putem zajedničkih odbora, zajedničkih komiteta ili gradskih saveta - zaključio je Ivanović.

Posle dve i po godine

JOKIĆ KONACNO NA SLOBODI

Beograd - Milos Jokic iz Vitine oslobadajućom presudom Okružnog suda u Pristini od 3. maja, postao je osmi Srbin koji je pušten iz zatvora na Kosovu i Metohiji.

Kako je juče na konferenciji za novinare rekao Vladimir Bozovic, predsednik Odeljenja za ljudska prava i pravosuđe Koordinacionog centra za Kosovo i Metohiju, Jokic je 32 meseca i osam dana nevin i bez ikakve krivice proveo u zatvoru u Kosovskoj Mitrovici, jer je prethodnom odlukom Okružnog suda u Gnjilani optužen za krivično delo ratnog

zlocina protiv civilnog stanovništva i osuđen na 20 godina zatvora. U ovom procesu Sudsko veće, tužilac i istražni sudija bili su Albanci.

Izrazavajući zadovoljstvo ishodom procesa, jedan od Jokicevih advokata, Branko Stanic naglasio je značaj timskog rada i velike pomoći Koordinacionog centra. On je istakao da su "svi svedoci optuzbe beskrupulozno lagali". Goran Petronijević, također jedan od advokata istakao je da je laganje jedan od načina koji Albanci u postupcima prema Srbima. "Svedoci optuzbe su montirani i bili edukovani da lažu", kazao je Petronijević. Presudno u ovom procesu, po recima Petronijevića, bio je pristanak Međunarodnog veća da se sve činjenice utvrde na licu mesta.

- Sva srpska sela pretrpela su etničko ciscenje, a proces protiv Jokica bio je pokušaj da se se ovo etničko ciscenje opravda tako što bi izgledalo kao osveta - kazao je Petronijević. On je naglasio da je Jokic bio optužen "zbog toga što se drznuo da se vrati na Kosovo i prijavi da radi u Unmik policiji".

Milos Jokic izrazio je nadu da će oslobadajuće presude biti donete i za deset Srba koji se nalaze u zatvoru u Kosovskoj Mitrovici, a koji "skoro tri godine leže u zatvoru na osnovu lažnih izjava svedoka".

Vladimir Bozovic je kazao da je naredni korak oslobađanje Srba koji leže u zatvoru zbog etnički motivisanih presuda. - Kroz odgovarajuće postupke od međunarodne zajednice tražićemo nadoknadu štete za sve oslobodjene Srbe - naglasio je Bozovic.

M. Jevtovic

Sednica predsedništva koalicije "POVRATAK"

KANDIDATI ZA VLADU KOSOVA

Leposavic, 7. maja (**Beta**)

Koalicija "Povratak" danas je u Leposavicu imenovala srpske kandidate za funkcije u kosovskoj vladi i pri kabinetu sefa civilne misije UN na Kosovu Mihaela Stajnera.

Za ministra poljoprivrede u vladi Kosova predložen je republički inspektor za poljoprivredu Goran Bogdanovic.

Kandidat za savetnika za povratak u Stajnerovom kabinetu je Nenad Radosavljevic iz Nove demokratije, a za kandidata za ministra koordinatora imenovan je Milomir Todorovic iz Demokratske stranke Srbije.

Odluka o kandidatima za funkcije u kosmetskoj vladi i međunarodnoj upravi doneta je na sednici Predsedništva koalicije "Povratak" i predstavnika stranaka članica te koalicije u Leposavicu.

"Danasnji predlog kandidata biće upućen Koordinacionom centru i najvisem državnom rukovodstvu, a posle verifikacije, sa imenima ćemo izći pred kosmetsku vladu i Stajnera", rekao je poslanik koalicije "Povratak" Nenad Radosavljevic.

Najavljeno iseljavanje iz Kamenova

Vladimir Bozovic, predsednik Odeljenja za ljudska prava i pravosuđe Koordinacionog centra upozorio je da je za danas najavljeno iseljavanje 136 prognanika i raseljenih lica sa Kosova i Metohije iz odmaralista Kamenovo kod Budve.

Izrazavajući nadu da će ovaj čin biti odložen, Bozovic je rekao da je ovo "jos jedna bruka i sramota crnogorskog rezima, koji razlicito tretira Srbe i Crnogorce sa Kosova od Albanaca, koji su tokom NATO agresije bili toplo i srdačno primljeni".

U zatvorima jos 40 Srba

U zatvorima na Kosovu i Metohiji trenutno se nalazi jos 40 Srba, a kako je kazao Vladimir Bozovic, proces pritvaranja nealbanskog stanovništva se intenzivirao u poslednjih mesec dana. Po njegovim recima 16 Srba ispunjava uslove da bude dislocirano u zatvore u Srbiji, cetiri je vec pusteno, od preostalih 12 sedam se izjasnilo za preostaj, a pet se odlucilo da ostane.

NEMA POVERENJA UZ ETNIČKO CISCENJE

Nebojsa Covic je izjavio da očekuje masovan povratak raseljenih Srba na Kosovo. "Necu govoriti o tome koliko je ljudi potrebno da se vrati na Kosovo, jer to prvenstveno zavisi od onih koji treba da se vrate, ali ono sto ne zavisi od nas, vec od onih kojima je taj posao poveren je bezbednost ljudi. Sa Unmikom pokušavamo da budemo partneri, da izbegnemo bilo kakve sukobe, jer ljudi moraju da se vrate kuci", rekao je Covic i dodao da pomirenje dve sukobljene strane neće biti moguće ukoliko Srbi žive u getima, ukoliko se nastavi obracun sa mrtvima sknavljenjem groblja. "Ne može biti pomirenja ako se i dalje sprovode procesi etničkog ciscenja. U opasnosti je citava Jugoistocna Evropa ukoliko međunarodna zajednica dozvoli da deo regiona bude etnički čist", naglasio je Nebojsa Covic.

Juce u Pristini

DONATORSKA KONFERENCIJA ZA POVRATAK SRBA

Pristina, 7. maja (**Tanjug**)

U Pristini će danas po podne početi donatorska konferencija na kojoj će predstavnici evropskih zemalja koje imaju kancelarije u tom gradu saopštiti koliko pomoć srpska zajednica Kosova i Metohije može da očekuje od njih, javio je dopisnik Tanjuga.

Sef UNMIK-a Mihael Stajner je izjavio za Tanjug da UNMIK planira da u toku ove i 2003. godine Srbe vrati u 14 regiona na Kosovu.

Sef Koordinacionog centra za Kosovo i Metohiju Nebojsa Covic je u razgovoru za radio "Dojce vele", program na srpskom jeziku, rekao da UNMIK-u zamera zato što nema prave donatorske konferencije, vec je rec o "mini donatorskim konferencijama".

Covic je ocenio da je to "samo pokazatelj da ne postoji sistematski plan UNMIK-a da vrati Srbe na Kosovo i Metohiju, kao što je vratio 800.000 Albanaca po završetku rata u južnoj srpskoj pokrajini".

Sa Kosmeta je u leto 1999. godine izbeglo oko 300.000 Srba i drugog nealbanskog stanovništva.

Covic je izjavio da ce, "kolika god sredstva da se prikupe na danasnjoj donatorskoj konferenciji, srpska zajednica i Koordinacioni centar za Kosovo i Metohiju biti zahvalni".

Najava regionalnog koordinatora UNHCR-a

DO KRAJA GODINE VRACA SE 740 SRPSKIH PORODICA

Regionalni koordinator UNHCR-a za Jugoistocnu Evropu Varner Blaser izjavio je danas u Pristini da medjunarodna zajednica planira da do kraja ove godine vrati na Kosovo 740 sprskih porodica, za sta ce biti potrebno oko 16 miliona evra.

Sef UNMIK-ovog departmana za povratak na Kosovo Endrju Vipli izjavio je da je namera UNMIK-a i UNHCR-a, kao nosilaca projekata povratka, bila da ucesnike danasnje Donatorske konferencije u Pristini upoznaju s planom povratka iseljenih na Kosovo do 2004. godine i saopstio im koliko je novca potrebno za uspesan i odrziv povratak.

Konferenciji su prisustvovali zvanicnici UNMIK-a, Kfora, nevladinih organizacija i sefovi kancelarija evropskih drzava, sa sedistem u Pristini.

"Ukupan broj do sada vracenih nealbanaca u poslednje dve i po godine je 2.600", rekao je na konferenciji za novinare Blaser i upozorio da se sa Kosova u isto vreme iselilo vise od 350.000 nealbanaca.

Sef UNMIK-a Mihael Stajner je nesto ranije istakao da bez pomoci donatora nema povratka na Kosovo, a samim tim ni multieticnosti, niti integracije Kosova u Evropu.

Vipli je istakao da nije cilj samo vratiti Srbe i ostale nealbance na Kosovo, vec da medjunarodna zajednica mora da obezbedi uslove za njihov siguran povratak i normalan zivot, pa s toga ne moze da se precizira da li ce se tokom ove godine vratiti 3.600 ili 3.100 ljudi, ali ce ih biti vise od 3.000.

Niko od politickih predstavnika Srba nije prisustvovao danasnjoj Donatorskoj konferenciji u Pristini.

Slicnih skupova bice i ubuduce.

Plan za povratak raseljenih lica na Kosovo i Metohiju

VRACANJE U SVE DELOVE POKRAJINE

Povratak u zavicaj sirom Kosmeta je glavni cilj programa povratka interno raseljenih i prognanih lica sa Kosova i Metohije, koji je u utorak javnosti predstavio Nebojsa Covic, predsednik Koordinacionog centra SRJ i Srbije za juznu srpsku pokrajinu.

- Planiran je povratak Srba i nealbanaca u severni, centralni i juzni deo Kosmeta, a osnovni princip povratka raseljenih i prognanih je stvaranje grupacije naselja, umesto sadasnjih enklava, koje su u stvari geta i logori - istakao je Covic na konferenciji za novinare.

Izmisljen plan o podeli

Stvaranje grupacija naselja u pokrajini omogucava prognanom i iseljenom stanovnistvu najkvalitetnije uslove za boravak, zivot i rad i obezbedjuje im perspektivu i sigurnu buducnost na ekonomskom i politickom planu, objasnio je Covic.

- Samo tako moguće je ostvariti ideju o multietnicnosti Kosmeta, izbeci kantonizaciju i iscertavanje novih granica pa je nas plan o povratku Srba i nealbanaca istinski doprinos jedinstvenoj pokrajini, a ne plan o podeli Kosova i Metohije, kako bi neki hteli da ga predstave - naglasio je Covic.

Price o podeli Kosmeta, po Covicevom misljenju, sire oni kojima ne odgovara povratak Srba u pokrajinu i koji bi hteli da ona bude etnicki cista i da i ono malo preostalih Srba, Turaka, Roma, Muslimana i ostalih naroda odu zauvek iz pokrajine.

- Ovim planom, koji je dobio podrsku medjunarodnih faktora, radi se upravo o obrnutom procesu - stvaranju uslova za zajednicki zivot svih koji su stanovnici Kosova i Metohije i koji imaju sva prava da se vrata u svoje kuce, stanove, na svoja imanja. Od uspeha ovog projekta zavisice i uspesnost ekonomske i politicke integracije pokrajine u zajednicku drzavu Srbije i Crne Gore i dalje u balkanske i evropske integracione procese i ukljucivanje ovog podrucja u zonu mira, stabilnosti i razvoja - podvlaci predsednik KC.

Neophodna donatorska konferencija

Za ovakav plan potrebna su velika materijalna sredstva koja zajedno moraju da obezbede medjunarodna zajednica, strani i domaci donatori, pokrajinska vlada i nasa drzava. Zato je ponovo istaknuta potreba da se sto pre odrzi donatorska konferencija na kojoj bi se prikupilo dovoljno sredstava za ovako ozbiljan i vazan plan.

Na konferenciji je iznesen podatak da je sa Kosmeta raseljeno i prognano za poslednje tri godine 287.000 lica, pretežno Srba, Muslimana i Roma, koja su privremeni smestaj uglavnom nasla u Srbiji, Crnoj Gori, a manji deo i u Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj i Makedoniji. U Srbiji i Crnoj Gori smesteno je 242.831 lice sa Kosmeta.

U svim dosadasnjim drzavnim dokumentima, pa i ovom najnovijem, konstatuje se da na Kosmetu vlada strah, nema minimalne bezbednosti i slobode kretanja i ne funkcionišu zakonodavni mehanizmi sto koci proces masovnijeg povratka iseljenih i prognanih.

Zato su UNMIK i KS za Kosmet dosli do zajednickog zakljucka da se stvori ovaj novi plan za povratak Srba i nealbanaca koji podrazumeva rekonstrukciju, ali i izgradnju novih stambenih i privrednih objekata. Nece biti povratka samo seoskog stanovnistva vec i urbanog stanovnistva u gradove gde su i ranije ziveli. Brutalan progon i etnicko ciscenje Srba i nealbanaca iz gradova na Kosmetu dovelo je do stanja da danas u Peci, gde je 1999. zivelo vise od devet hiljada Srba, nema nijednog, a da im je imovina uzurpirana i zloupotrebljena.

U Urosevcu gde je zivelo vise od pet hiljada Srba nema danas nijednog, a ista situacija je i u Istoku gde je zivelo oko

1.600 Srba. Slicno je i u Prizrenu gde od vise od 8.300 Srba danas zivi svega 65, a u Pristini od 21.000, koliko je bilo 1999, danas ima samo 110 Srba. I u Kosovu Polju od 6.000 Srba danas zivi samo 80. Takva situacija je neodrziva i zato ovaj plan predvidja povratak prognanih i u kljucne gradove pokrajine.

Povratkom Srba i nealbanaca u pokrajinu u ovoj i sledecoj, 2003. godini stvorice se pogodni uslovi za unapredjenje odnosa izmedju etnickih zajednica Albanaca, Srba, Muslimana, Roma, Turaka i drugih.

Pri izboru 24 lokacije za naselja gde ce se u prvoj fazi vratiti Srbi i nealbanci UNMIK i Koordinacioni centar vodili su racuna o najlaksim uslovima za obezbedjivanje elementarnih ljudskih prava povratnika, njihovu slobodu kretanja, punu bezbednost, mogucnost skolovanja, lecenja i privredjivanja. Osnov za ovaj pristup nalazi se u zajednickom dokumentu SRJ i UNMIK-a od novembra 2001.

Obezbedjivanje vlasnistva nad otetom zemljom i imovinom je neotudjivo pravo svakog gradjanina i postoji cvrsta resenost medjunarodne zajednice da se imovina vrati zakonskim vlasnicima. Na kraju, Covic je naglasio da se ocekuje svesrdna pomoc Evropske agencije za rekonstrukciju koja bi trebalo da odigra kljucnu ulogu u stvaranju i izgradnji novih objekata za povratak prognanih na Kosovo i Metohiju.

Jovo Vukelic

Covic predstavio program povratka Srba na Kosovo i Metohiju

NE SAMO U SELA, VEC I U GRADOVE

BEOGRAD - Nebojsa Covic, potpredsednik Republicke vlade i sef Koordinacionog centra za Kosovo i Metohiju, u utorak je predstavio Osnove programa povratka interno raseljenih lica iz ove pokrajine.

Isticuci da se i republicke i savezne vlasti zalazu za decentralizaciju Kosova i stvaranje opstina po entitetskom principu, a ne za njegovu podelu, on je rekao:

- Hocemo da izadjemo iz enklava grupacijom naselja. Srbi moraju da se vrata u gradove da bismo dokazali da nije tacno da na Kosovu sve valja, a samo su divlji Srbi u severnoj Mitrovici. Multietnicko Kosovo ne moze se graditi samo povratkom nealbanskog stanovnistva u sela, vec i u gradove.

Prema planu povratka, koji je sacinio Koordinacioni centar, predvidjeno je vracanje raseljenih lica u pet okruga, u 24 grupacije sirom Kosova i Metohije. Covic je ponovio da ne zeli podelu Kosovske Mitrovice, vec stvaranje dve opstine u tom gradu.

Povratak mora da bude obezbedjen do 2004. godine, jer u junu te godine isticice Rezolucija 1244.

- U budzetu Srbije obezbedjena su sredstva za te namene, ali oceujemo da se u iste svrhe odvoji i novac iz kosovskog budzeta, kao i da se odazovu donatori - rekao je Covic.

Prema njegovim recima, razlozi za etnicku promenu Kosova leze u demografskoj eksploziji albanskog stanovnistva, pritisku na nealbansko stanovnistvo da se iseli i konstantnom procesu kupovine imanja po "atraktivnim cenama". Kako je naglasio sef Koordinacionog centra, kupovina srpskih imanja je i dalje u toku, a drzava nije uspela da nadje mehanizme zastite da se to spreci.

U brojkama

U Srbiji boravi 212.781 osoba raseljena sa Kosova, dok u Crnoj Gori taj broj iznosi 29.500. Prema Covicevim recima, procenjuje se da ima jos oko pedeset hiljada neprijavljenih osoba koje su utociste nasle u centralnoj Srbiji.

Nebojsa Covic u Parizu izjavio

SA STATUSOM KOSOVA I METOHIJE NE TREBA ZURITI

PARIZ (**Tanjug**) - Potpredsednik Vlade Srbije i predsednik Koordinacionog tela za Kosmet Nebojsa Covic i visoki funkcioneri francuskih ministarstava odbrane i inostranih poslova saglasili su se juce u Parizu o pitanju primene ustavnog okvira Rezolucije UN 1244 o Kosovu, kao i da ne treba zuriti s pitanjem definitivnog statusa Kosmeta. Covic je to izjavio na konferenciji za novinare posle odvojenih razgovora o situaciji na Kosmetu i jugu Srbije, u Makedoniji i regionu uopste, koje je imao s pomocnikom direktora u delegaciji za strateska pitanja Ministarstva odbrane Erveom Ziroom i generalnim direktorom za politicka i bezbednosna pitanja u Ministarstvu inostranih poslova Zerarom Ererom. "Treba ostaviti vremena i upravljati tim vremenom", stav je francuskog Ministarstva inostranih poslova, koji je citirao Covic. Po recima potpredsednika Srpske vlade, njegovi francuski sagovornici slozili su se da na Kosmetu nema dovoljno slobode kretanja i podrzali su povratak izbeglih i raseljenih lica, pri cemu su "2003. i 2004. kljucne godine", kao i da se "problemi na Kosmetu ne mogu resavati bez saradnje s Beogradom". "Na Kosmet ne treba gledati kao na ostrvo, vec u regionalnom kontekstu", rekao je takodje Covic. On je ocenio da Francuska "ima veliki interes za resavanje kosovskog pitanja" i da je "spremna da se u njegovo resavanje jos aktivnije ukljuci".

Izvestaj o povracaju stanova na Kosovu i Metohiji

SRBI TRAZE SVOJU IMOVINU

Od vise od 14.000 zahteva za povracaj stambene imovine na Kosovu i Metohiji, koje je do sada sakupila Direkcija za stambena i imovinska pitanja agencije UN za ljudska naselja "Habitat", 93 odsto su zahtevi Srba ciji su stanovi i kuce uzurpirani posle dolaska medjunarodnih snaga u junu 1999. godine.

Kako se precizira u izvestaju pristinske kancelarije HPD, na Kosovu i na podrucju Srbije van Pokrajine podnet je ukupno 14.221 zahtev za povracaj stambene imovine, od cega su 13.259 ili 93 odsto zahtevi Srba. Od ukupnog broja, na Kosovu je podneto 6.955 zahteva, a van tog podrucja u Srbiji 7.266.

U regionu Kosovske Mitrovice Albanci su HPD podneli 2.584 zahteva, Srbi 3.021 zahtev za povracaj stanova i kuca.

Pristinskoj kancelariji Albanci su podneli 3.420 zahteva, Srbi 1.663, kancelariji u Gnjilanu Albanci 721 zahtev, Srbi svega

325. U Peci i Prizrenu evidentirani su isključivo albanski zahtevi, ukupno 230.

Beogradska kancelarija HPD ima evidenciju o 2.257 zahteva, a kako Tanjug saznaje među njima je 50 zahteva Albanaca koji su dosli sa Kosova po dolasku međunarodnih snaga, posto su im sunarodnici oteli imovinu.

Zanimljivo je da od ukupno 14.221 zahteva u 677 slucajeva postoji validna dokumentacija o kupoprodaji imovine koja je izvršena pre pocetka bombardovanja na Kosovu, a u 285 slucajeva se radi o nistavnim ugovorima za koje ne postoji saglasnost Ministarstva finansija, kako je to bilo propisano.

U saradnji sa Kforom i UNMIK policijom HPD vec nekoliko meseci vrši i delozacije stanara koji su bespravno zauzeli tuđe stanove i kuće. Do sada je izvršeno ukupno 138 delozacija u Gnjilanu, Kosovskoj Mitrovici, Peci i Pristini, od cega je 50 bilo, kako se navodi, "dobrovoljnih, a 88 uz primenu sile".

Najveci broj delozacija je izvršen u Pristini i Mitrovici, po 51, u Gnjilanu 42 i u Peci samo cetiri.

Pokrenuto je 2.765 slucajeva da se uzurpirana stambena površina stavi pod "upravu" HPD, od cega u Gnjilanu 1.012 slucajeva, u Mitrovici 489, Peci 350 i u Pristini 914 slucajeva.

Prosle nedelje HPD je u saradnji sa Kforom i UNMIK policijom izveo najveću delozaciju bespravno useljenih stanova u izbeglickom naselju u Velikoj Reci u kojima su stanovali bivši pripadnici OVK.

Kako Tanjug saznaje, od ukupno 80 kucica u Velikoj Reci, 69 pripada Komesarijatu koji je zakonski vlasnik, a 11 kucica je pripadalo MUP-u Srbije.

U izbeglickom naselju u Velikoj Reci sada su useljene porodice pripadnika Kosovskog zastitnog korpusa.

Rada Trajkovic u SAD

O POLOZAJU SRPSKE ZAJEDNICE

Pristina, 3. maja (**Tanjug**)

Šef poslanickog kluba Koalicije Povratak Rada Trajkovic otputovala je danas u desetodnevnu posetu Sjedinjenim Americkim Drzavama.

Pred polazak, u telefonskoj izjavi Tanjugu, ona je rekla da ce u narednih deset dana u SAD razgovarati sa zvanicnicima americkog Senata, Stejt departmenta, USAID-a i drugih organizacija.

Prema njenim recima, cilj posete je da americke zvanicnike upozna sa trenutnom situacijom na Kosovu i Metohiji i sa nezavidnim položajem u kome se nalazi srpska zajednica.

"Zatravicu od SAD da podrže bezuslovan i sto brzi povratak svih raseljenih Srba u pokrajinu", najavila je Trajkoviceva.

Posle velikog korupcionaskog skandala na Kosovu i Metohiji

U PRONEVERU UMESANI I LOKALNI I STRANI ZVANICNICI

Pristina, 3. maja (**Tanjug**)

U proneveru 4,5 miliona evra od donacija za nabavku elektricne energije za Kosmet umesani su i lokalni, i međunarodni zvanicnici, izjavio je šef Biroa za informisanje Misije Ujedinjenih nacija na Kosmetu Sajmon Hejzlok.

O slucaju se vodi "multinacionalna istraga", izjavio je Hejzlok i dodao da su u skandal umesani i lokalni funkcioneri, i predstavnici međunarodne zajednice na Kosmetu.

Istragu je, kako navodi radio Slobodna Evropa, pokrenula Evropska kancelarija za borbu protiv pronevera, sa sedistem u Briselu.

U Briselu tim povodom, javlja radio, boravi visoki zvanicnik UNMIK-a i ambasador Evropske unije na Kosmetu Endi Berpark, koji bi trebalo da pomogne u istrazi.

Predsednik Privredne komore Kosova Ismailj Kastrati je za Slobodnu Evropu izjavio da u skoro svim javnim preduzecima u Pokrajini ima korupcije, bez obzira na prisustvo međunarodne zajednice.

On tvrdi da su, posle nagovestaja da u kosovskoj elektroprivredi "nesto nije u redu", lokalne vlasti trazile da se investicije kontrolisu i nadgledaju, ali da im je receno da se "donacije ne mogu kontrolisati", pa su zbog toga lokalni zvanicnici "odustali od borbe protiv korupcije".

Hejzlok, pak, tvrdi da UNMIK nece tolerisati korupciju i kriminal.

"U ovom slucaju vise nije vazno koliko je novcanih sredstava pronevereno, vec cinjenica da moramo zauzeti stav protiv korupcije i organizovanog kriminala generalno sirom Kosmeta", rekao je predstavnik Misije UN na Kosmetu posle velikog korupcionaskog skandala u Pokrajini.

Posle pronevere novca namenjenog Kosovu

MIHAEL STAJNER NAJAVLJUJE "BESPOSTEDNE MERE"

Berlin - Šef civilne misije UN na Kosovu (UNMIK) Mihael stajner najavio je da ce biti preduzete "bespotedne mere" za rasvetljavanje slucaja pronevere novca namenjenog snabdevanju Kosova energijom. Stajner je za nemacki dnevnik Velt rekao da ima naznaka da u proneverama nisu ucestvovali samo predstavnici energetske privrede Kosova, vec i inostranih firmi.

Prema navodima iz Brisela, na Kosovu je 1999. i 2000. godine pronevereno oko 4,5 miliona evra. U slucaj nije umesana samo firma "Kosovo energetik" vec "ocito i inostrana preduzeca", naveo je Stajner.

On je istakao da je upravo zato zainteresovan za "rasvetljavanje ovog slucaja bez ostatka".

"Nas rad ce se meriti i time kako budemo postupali u ovom slucaju", rekao je šef Unmika. On je podsetio da je na Kosovo i dosao sa namerom da "bespotedno preduzima mere protiv organizovanog kriminala". Stajner je podsetio da "nije nista novo da se i na Kosovu, u teskoj fazi obnove, dogadjaju ovakve stvari". Cim je dobio prve izvestaje o tom slucaju, Stajner je, kako je izjavio za Velt, angazovao međunarodnu policiju na Kosovu, kao i međunarodni ured za

suzbijanje ove vrste kriminala . (Beta)

Zajednicka sednica Koordinacionog centra, DOS i Koalicije Povratak

IZGLADJENI NESPORAZUMI

Beograd - Koordinacioni centar za Kosovo i Metohiju saopstio je da su u srpskoj poslanickoj Koaliciji Povratak u pokrajinskoj skupstini prevazidjeni izvesni nesporazumi medju njenim clanovima. "Postignuta je potpuna konsolidacija i veoma snazno istaknuta vaznost jedinstva svih politickih cinilaca odgovornih za odbranu nacionalnih i drzavnih ineteresa", saopsteno je nakon zajednicke sednice Koordinacionog centra, srpske Koalicije Povratak i predstavnika stranaka DOS u koaliciji, odrzane u Beogradu. Dogovoreno je da se ovih dana zavrse svi neophodni dogovori kako bi 7. maja bila poznata imena Srba, buducih funkcionera u Vladi Kosova i Metohije.

Clanovi Koalicije Povratak pozitivno su ocenili predlog programa povratka interno raseljenih lica sa Kosova koji je pripremio drzavni Koordinacioni centar i prihvatili su izvestaj podpredsednika Vlade Srbije Nebojse Covica o debati vodjenoj u SB UN povodom stanja u juznoj srpskoj pokrajini. (Beta)

Uslov za izlazak na izbore - povratak raseljenih

Jagodina - Sef poslanicke grupe Koalicije Povratak Rada Trajkovic izjavila je da je uslov za izlazak Srba na lokalne izbore na Kosovu 21. septembra - podrška medjunarodne zajednice povratku svih raseljenih gradjana.

"Koalicija Povratak ne bi mogla da ubedi Srbe sa Kosova da izađu na te izbore ukoliko ne ostvarimo osnovno obećanje koje smo im dali ne samo mi, već i medjunarodna zajednica. Zato insistiramo na sto skorijem odrzavanju donatorske konferencije na kojoj bi medjunarodna zajednica prikupila dovoljno novca kako bi se obezbedio odrzivi povratak", rekla je Trajkoviceva jagodinskoj televiziji "Palma plus". Ona je ocenila da je to, "uz decentralizaciju Kosova, nesto sto predstavlja perspektivu na ovom podrucju". (Beta)

ZLOCIN RAVNODUSNOSTI

"Gracanice kad bar ne bi bila od kamena..."

Koga danas pitati sta da rade kosovski Srbi? Evropu? Citav svet? Domacu bivsu i sadasnju vlast? Od koga zahtevati (ne, nista spektakularno), samo toliko da prepozna i identifikuje nepravdu, neljudskost i nedelo? Kako u ovom strasnom istorijskom periodu, kad se Srbi bolno suocavaju sa optuzbama za zlocine koje su nad drugima cinili u njihovo ime, kada im u tom suocavanju niko, ni mediji ni politicari nisu od koristi, kada nema odgovora na cuveno pitanje "a zasto se ne sudi i kolovodjama zlocina drugih nacionalnosti" , kako dakle, u takvom casu, ostaviti Kosovo i tamosnje Srbe da stradaju u novoj golgoti. Kako gledati kako ih nekaznjeno ubijaju po njivama, na kucnim pragovima, kako im skrnave svenije, kako im se rugaju i kako svet mimo gleda sve to?

Nepravda koja se danas svakoga dana cini kosovskim Srbima cesto me toliko moralno paralise da danima ne uspevam da povratim ni trunku vere i nade da ce se pravедnost ikada pojaviti kao mera svih vrednosti na svetskoj politickoj sceni. Oprostite na smetnji, ali, Kosovo ne mogu da prebolim. A cutanje Evrope i sveta prema toj nasoj tragediji ozbiljno dovodi u pitanje sve civilizacijske postulate i norme.

Cemu borba za istinu i pravdu, ako su istina i pravda toliko selektivne kategorije? Zbilja spadam u one koji smatraju da se svako mora o svome jadu zabaviti, i sa svojim otpadom raskrstiti, ali prazno i tupo odjekuje ta prica o ciscenju u svom dvoristu, ako su deponije u tudjem vec toliko narasle da zagadjuju ne samo okolinu, vec se njihov vonj siri planetarno. Zar se opet obracamo Jevropi-tiranki, dok nam duh mori otrov i gnev. "Tiran nas gazi, sramoti zene, useva nasih otima plod / presudi silna dal zivet moze u takvom igu nesrecni rod / Izginucemo... "Pa izginite", podsmeha tvoga gordi je zbor...", tako je "Jevropi" pevao Djura Jaksic. Zar se istorija do te mere ponavlja. Zar Eropa za Srbiju ima samo stap i po koju hibridnu, kloniranu sargarepu? Gospodin Ibrahim Rugova u petak, dakle, danas, svedoci u Hagu protiv Milosevica. I to je u redu.

Ali odakle danas dolazi gospodin Rugova, sta gleda na Kosovu i o cemu cuti, sa kim politicki saradjuje? Ogorčenje koje imam u ovom trenutku, nije bazirano na krupnim cinjenicama koje svi znamo o tome da nijedan zlocin nad Srbima od dolaska KFOR nije rasvetljen, ukljucujuci masakr u selu Staro Gracko kada je na njivi ubijeno a potom kombajnom pregazeno 11 zetelaca, a sto je kao epilog imalo samo to, da porodice masakriranih o zadusnicama na oskrnavljena groblja svojih ubijenih sinova, brace i muzeva mogu samo pod pratnjom KFOR jer im se preti likvidacijom. Ogorčenje koje ispoljavam u ovom tekstu izazvano je jednom naizgled manje stravicnom, ali jednom u nizu neljudskih, ponizavajućih, a nadasve simbolicnih vesti koje nam pred Uskrs stizu sa Kosova. Ne, ne pominje se u tim vestima Osama bin Laden.

Jedna u nizu tih preduskršnjih vesti sa Kosova glasi da je Srbima u selu Suvo Grlo kod Istoka, od strane komsija Albanaca, uskraceno koriscenje jedne poljanice na kojoj su se svake godine, na Uskrs, okupljali i proslavljali taj najveći hriscanski praznik. Na toj poljanici u podnozju Mokre Gore, Srbi su se okupljali da ozale svoje mrtve na dan najveće radosti. Od skora, i tu poljanicu uzurpirao je jedan gradjanin Kosova albanske nacionalnosti i poceo da gradi kucu, mada je poljanica crkveno imanje. KFOR se u ovom sporu stavio na stranu gradjanina koji gradi kucu na crkvenom imanju, sa obrazlozenjem da on ima potvrdu iz katastarskih knjiga koju su mu izdale nove vlasti u Srbici. Crkva i tamosnji Srbi nisu imali da pokazu papire, jer su sve zemljišne knjige ostale u opstinskoj upravi, posle povlacenja jugoslovenskih snaga bezbednosti.

Eparhija rasko-prizrenska upozorava da je ovaj slucaj samo jedan od stotinu. Necu postaviti pitanje sta bi bilo i ko bi sve reagovao da je situacija obrnuta, znam da to pitanje ne vodi nicemu, znam da ono samo raspiruje mrznju i vodi rasplamsavanju sukoba, ali, to pitanje ipak lebdi u vazduhu u onoj meri u kojoj ga sa jecajem i neopisivim bolom izrice

stradalni narod na Kosovu. Kako je moguće da zločin i kazna zavise od nacije, i kako je moguće da oni koji se najvećma zalazu da se svi zločinci privedu pravdi, uporno čute nad sudbinom Kosova i kosovskih Srba pridružujući se tako ćutanju onih koji ne čiste u svom dvoristu, ali o komsijiinom smecu redovno informisu zainteresovanu javnost?

Izvinjavam se na vlastitoj uskogrudosti i ispoljenim nazadnim osećanjima, i istovremeno molim upućene da me prosvete i objasne mi kako je sve ovo moguće i ko je ovde lud?

Gracanica, međutim, jeste od kamena i na nebesa je ne možemo vazneti. Ni Gracanicu, ni Sopocane, ni Pecku Patrijarsiju, ni belu Samodrežu crkvu u kojoj je knez Lazar vojsku pricestio. Pa šta da radimo onda sa svim tim blagom od kamena? Da ga prodamo u besćenje, na tender, da ga prepustimo kamenolomu, da Srbe sa Kosova u manastire žive uzidamo i tako se kurtalicemo bede? Ili da se stidimo već sada svi zajedno, kao što ćemo se stideti kad istorija jednom napise istinu o nama. Ko smo i kakvi smo bili.

DANAS,

Natasa B. Odalovic

SAOPSTENJE ZA MEDIJE AMERICKE KANCELARIJA U PRISTINI

Sektor za odnose sa javnoscu

Kancelarija SAD u Pristini sa zadovoljstvom objavljuje da su sestorici Kosovara dodeljene Ron Braun stipendije za postdiplomске studije u Sjedinjenim Državama. Konkurencija od gotovo šezdeset kandidata je bila veoma velika; približno jedan na deset su primljeni. Sledi spisak onih koji su dobili stipendiju:

1. Virit Gasferi iz Pristine za dvogodišnje studije u komunikacijama i novinarstvu
2. Arta Rama iz Pristine za jednogodišnje studije prava
3. Fatime Sosaj iz Pristine za dvogodišnje studije javne administracije i politike
4. Spend Ahmeti iz Pristine za dvogodišnje studije javne administracije i politike
5. Arben Musa Musliju iz Gnjilana za dvogodišnje studije administracije biznisa
6. Dejan Stepanovic iz Kamenice za dvogodišnje studije javne administracije i politike

Ron Braun program za stipendije je počeo 1994 godine i omogućava postdiplomске studije u vodećim institucijama SAD za izvanredne diplomirane studente i mlade profesionalce iz srednje i istočne Evrope. Nazvan je po pokojnom trgovinskom ministru SAD Ronaldu H. Braunu, koji je poginuo dok je promovisao interese SAD biznisa na Balkanu.

Program odražava njegovu posvećenost u pomaganju demokratiji u regionu i ojačavanju globalne ekonomije.

Program je sponzorisan od strane Stejt Departmenta SAD, i stipendisti su izabrani u jednoj otvorenoj konkurenciji.

Informacije o programu Ron Braun za sledeću godinu će biti dostupne od strane SAD Kancelarije u Pristini kasnije tokom ove godine.

VASKRSNI DJURDJEVDAN U NOVOM PAZARU

Rano Djurdjeverdansko jutro. Posle visecasovnog puta, prolazimo kroz neprobudjeni Novi Pazar i zamćemo put svećarskog manastira. Pod nama magla, a nad nama suncem obasjani Djurdjevi Stupovi. Zaustavljamo se podno manastira i strmim putem idemo mu u pohode. Iako je za mirske uslove relativno rano, bratija je već na nogama, a i oni koji su ranije dosli da pomazu. Pristizu i druge zvanice i izvodjaci. Skupljaju se mnogi monasi i monahinje iz manastira sirom Eparhije rasko-prizrenske, ali i iz drugih eparhija. Tu su monahinje iz Pečke Patrijarsije, Gracanice, monasi iz Decana, Svetih Arhangelata, Dubokog Potoka, Crne Reke, Sopocana. Mnoge predvode njihovi igumani i igumanije Dolazi vladika rasko-prizrenski Artemije i vladika budimljanski Joanikije. Kasnije im se pridružuju i predstavnici savezne i republičke vlade - savezni sekretar za verska pitanja g. Bogoljub Sijakovic, potpredsednik Vlade Republike Srbije i predsednik Koordinacionog komiteta g. Nebojsa Covic, ministar kulture u republičkoj Vladi g. Branislav Lecic. Svetu arhijerejsku Liturgiju služe vladike Artemije i Joanikije. Vladika rasko-prizrenski Artemije obratio se potom vernom narodu:

U ime Oca i Sina i Svetoga Duha!

Ovo je dan kojega stvori Gospod da se radujemo i veselimo u njemu. I zaista imamo čemu da se veselimo i radujemo. Pre svega radujemo se vaskrsnom Gospodu koji je radi nas ljudi i radi nasega spasenja postradao na Golgoti i raspet, i sahranjen, ali je treći dan vaskrsao i time pokazao smisao ljudskog života i ljudskog stradanja i osmislio sve ono što čovek u životu proživljava. Imamo još mnogo razloga da se radujemo danas. Pre svega, radujemo se danas što slavimo svetog ugodnika Božjeg Svetog Velikomučenika Georgija Pobedonosca koji je životom svojim i smrću svojom proslavio vaskrsloga Gospoda. Jer se i on pokazao pobediteljem kao i Gospod Hristos, pobediteljem nad grehom, nad smrću i nad đavolom. Imamo još razloga da se radujemo - nalazimo se na ovom svetom mestu koje je osvećeno pre 830 godina, kada je tvorac nase države, Sveti Stevan Nemanja podigao ovaj manastir i posvetio ga Svetom Velikomučniku Georgiju. I evo mi danas, posle 830 godina sabrali smo se ovde da proslavimo svetog ugodnika Božjeg Svetog Georgija, ali i Svetog Stevana Nemanju - Simeona Mirotocivog kao kćitora ove svete obitelji i mnogih drugih nasih svetinja. Ovaj manastir je kroz vekove bio kula svetilja rodu našem. On je pokazivao put kojim treba ići, kako treba živeti, kako treba stradati i umirati za za veru svoju pravoslavnu. Nedaleko odavde, ispod ovoga brda, rodio se Sveti Sava, sin Stevana Nemanje. Ođgajen je ovde u blizini manastira. Često je upirao svoje oči put ovoga brde gde je na vrhu blistao ovaj manastir u punom svom sjaju. Kada je posao u Svetu Goru on je tu sliku manastira poneo sa sobom u srcu svome. Nedaleko odavde je bila i prestonica Stevana Nemanje - stari Ras, gde su udareni temelji moderne srpske države. I danas mi se ovde nalazimo sabrani na ovome svetome mestu da proslavimo još jedan značajan datum i jubilej. Ovaj manastir je bio porušen pre 313 godina, braco i sestre. Kao što je Gospod ležao tri dana u grobu pa vaskrsao, ovaj manastir je bio u rusevinama, u prahu i pepelu tri stotine godina, pa je vaskraso pred našim očima. Mi smo se danas

ovde sabrali da izvršimo ponovno osvećenje ovoga manastira, osvećenje obnovljenog konaka i da započne novi život ovde kroz mlado monasko bratstvo, koje se poput pcelinjeg roja uselilo u ova nova zdanja, da ovaj manastir i nadalje bude ono što je bio vekovima Srbima, da bude kula svetilja, da bude putokaz našem narodu kako treba da živi, kako treba da veruje i kako treba da se ponasa u svome životu da bi bili dostojni potomci naših slavni predaka, i da bismo postali dostojni građani Carstva Nebeskog.

Radujemo se danas, braco i sestre, što je danas na ovome mestu održan, kao u vreme Stevana Nemanje, svenarodni crkvenonarodni sabor. Danas su ovde sa nama i među nama predstavnici naše države i naše vlasti - i savezne države i Republike Srbije. Ovde je sekretar za verska pitanja Savezna Vlada g. Bogoljub Sijaković, ovde je potpredsednik Vlade Republike Srbije g. Nebojša Čović, ovde je ministar kulture g. Branislav Lečić. Oni su dosli ovde danas da se pokaze da je naša država danas našla svoj put, da se vratila svojim precima, svojim korenima i da je to put za ceo naš narod bez obzira gde se on nalazio. Ova danasnja svetinja i ova obnova uliva nadu u naša srca, uliva poverenje da će naša budućnost biti bolji nego što je bila prošlost.

Mi danas prolazimo teška vremena i teška stradanja u mnogim mestima gde smo živeli stotinama godina. Posebno veliko stradanje je na Kosovu i Metohiji, toj duhovnoj kolenici srpskog naroda. Ali, dok se tamo ruse od strane neprijateljske ruke naše crkve i manastiri, na drugim mestima se te naše svetinje obnavljaju i podizu iz praha i pepela. Sve je to razlog da se danas radujemo, braco i sestre, i da se nadamo da će doći dan, da će doći vreme kad će se prognani Srbi vratiti u svoje domove, na Kosovo i Metohiju, vratiti u svoja sela i da ćemo dočekati da i te novoporusene svetinje obnavljamo, kao što smo obnovili do sada manastir Svetih Arhangela kod Prizrena, manastir Koncul Svetog Nikole kod Raske i evo ovde manastir Djurdjeve Stupove kod starog Rasa u staroj raskoj oblasti.

Neka bi Gospod vaskrsli molitvama Svetog Velikomučenika Georgija, molitvama Stevana Nemanje i Svetiga Save i ostalih naših slavni predaka koji su Bogom živeli i životom svojim Bogu ugodili i koje je Bog proslavio da nam oni budu putovodje u našem životu kroz sve dane života našega, kroz celu našu istoriju kao što su to bili i do sada, da bismo se i mi udostojili biti tamo gde se oni danas nalaze, u carstvu vaskrsloga Gospoda, da i mi sa njima i sa svima svetima slavimo Oca i Sina i Svetoga Duha, Trojicu jedinostnu i nerazdeljivu kroz sve vekove i svu večnost. Amin!

Potom vladika seče slavski kolac i obraća se sindjelu Petru, nastojatelju manastira Djurdjevi Stupovi, a i drugim svećarima:

Neka je srećna i Bogom blagoslovena slava bratstva ovog manastira, ministru koji danas slavi i svima našim svećarima koji su dosli ovde da zajedno sa nama proslave i svoju krsnu slavu.

Domacin slave, g. Radoslav Tanasković iz Novog Pazara predaje slavski kolac budućem domaćinu, g. Bobanu Kociću iz Nisa.

Vladika Artemije se obratio prisutnima i objasnio da su zdravstveni problemi razlog nedolaska Njegove Svetosti Patrijarha Pavla:

Pomolimo se Gospodu za zdravlje našeg patrijarha, da mu Gospod i Sveti Velikomučenic Georgije daruje snage i zdravlje, da nas i dalje mudro vodi i rukovodi na putu spasenja.

Usledio je i vazan događaj - osvećenje konaka manastira.

Ministar kulture g. Lečić je održao obećanje dato u Beogradu na konferenciji za štampu i proslavio krsnu slavu u Djurdjevim Stupovima. Posto su prisutni cestitali g. Lečiću krsnu slavu, prisli su novinari i postavili mu pitanje u vezi sa značajem obnove Djurdjevih Stupova za kulturu srpskog naroda.

Ministar je odgovorio:

-U ovom slučaju je kultura ono što sam oduvek i govorio - duhovnost. Mislim da je ovo vrlo značajan datum iz više razloga. Kao što znate, ovaj manastir je posle 313 godina dobio svoje bratstvo. Ovaj konak je napravljen uz pomoć Ministarstva za kulturu i sada svakako ima šanse da i ovaj kraj dobije novo zračenje kroz veličanstveni hram Svetog Georgija koji može i drugim ljudima u okolini podariti jedan osećaj smisla života. Mislim da kultura razmišlja kroz duh.

Jer šta je drugo kultura nego duhovnost. Zato osećam i svoju ličnu dužnost i dužnost Ministarstva za kulturu i svih kulturnih radnika, ali onih koji rade mukotrpno kad je crkva u pitanju, da duh dignu ovome narodu. To je naš zadatak i ne vidim drugog posla nego tog. Zato što kad imamo snazan duh sve drugo dodje na svoje - i materijalne stvari polako ali sigurno krenu da se dovode u red. Jer čovek mora da zna šta je prvo - a prvo je snaga duha.

Posle toga je g. Lečić govorio i o potrebi da se uklone negativni naboji, da se dobrim i zajedništvom deluje na zlo. Potom se osvrnuo na problem globalizacije i strah od globalizacije. Istakao je da samo narodi koji ne neguju duhovnost mogu da se plaše globalizacije. Mi Srbi moramo da se vratimo svojim duhovnim korenima i u tom slučaju nema nikakvog straha od globalizacije. Naprotiv, imajući spasonosnu duhovnost Srbi mogu uticati i na druge i pokazati se dostojnim mesta u velikoj svetskoj porodici naroda.

Da bi se narod oduhovio, prvo treba da se vrati dobrima koje pruža porodica kao osnov sveg društva. Kroz jačanje porodice pomoći će se i deci da usvoje prave vrednosti, naučice se svojim izvorima, a to će im dati duhovnu cvrstinu, jer su vaspitavana na snazi istine naše vere pravoslavne i našeg Gospoda Boga Hrista.

Novinari su iskoristili prisustvo g. Nebojše Čovića i postavili mu nekoliko pitanja.

U vezi sa sa razrešenjem kosovsko-metohijskih problema, g. Čović je istakao da se Srbija i Beograd ne mogu zaobici, ali da se ne sme ostaviti ni da Tirana ne bude uključena u te razgovore. Komentarisuci posetu g. Redžepija i sefova UNMIK-a i KFOR-a Peckoj Patrijarsiji, predsednik Koordinacionog centra je to oznacio kao korak u dobrom pravcu.

Medjutim, izrazio je i bojazan da to ne budu samo prazne reci, jer je neki dan pre toga oskrnavljeno srpsko groblje kod Djakovice. Potrebna su dela, a ne prazne reci, istakao je on. S tim u vezi je bio i njegov komentar o mini donatorskoj konferenciji u Pristini, o kojoj srpska strana nije bila obavestena. Dodao je:

- Ma šta se na toj donatorskoj konferenciji bude dogodilo, kakva god se sredstva budu obezbedila, mi ćemo biti zahvalni. Ali, sve to dokazuje da nema sistemskog pristupa, sistemskog pristupa u smislu kada je bio srpski pokušaj ciscenja

Albanaca - njih 800000 - znate i sami kako se međunarodna zajednica angazovala i kako su brzo odreagovali. Mi nista drugo ne trazimo, nego istu takvu reakciju u smislu povratka Srba i svih drugih etnickih zajednica na svoje prostore, svojim kucama. Jer, to je elementarno ljudsko pravo. Tu nema filosofije.

U osvrtu na trenutnu politicku situaciju u Srbiji on je naglasio da je neophodno da se postigne politicku stabilnost koja je jako vazna u periodu u kome se Srbija nalazi i u periodu u koji ulazi.

Posle prigodnog umetnickog programa u kome su ucestvovali poznati beogradski glumci g. Danilo Lazovic, g. Nebojsa Dugalic i g. Nenad Jezdic.

Prisutni narod je mogao, potom, da se zalozi u podnozju manastira, pod satorima. Tom prilikom im se obratio g. Bogoljub Sijakovic, savezni sekretar za verska pitanja. U svom kratkom i jezgrovitom obracanju on je istakao vaznost manastira, podsetio da je sa propascu srpske drzave i manastir propadao, a da je sa njenim uspostavljanjem i manastir poceo da se obnavlja, da bi na kraju rekao:

- Neka vam je srećna slava i vaskrsnuce Djurdjevih Stupova, a Vaskrsenja ne biva bez Hrista. I jos jednom HRISTOS VASKRSE!

UJEDINJENE NACIJE privremena administrativna misija na Kosovu

JAVNI KONKURS

Za prijavu kandidata za sudske funkcije

Pravosudno i tuzilacko vece Kosova ("Vece"), prema UNMIK-ovoj Uredbi br. 2001/8 trazi prijave novih kvalifikovanih pravnih strucnjaka za funkcije sudija i javnih tuzilaca za upraznjena mesta u dole navedenim regijama:

- a) Vrhovni sud Kosovo (2)
- b) Okruzni sud u Pristini (3)
- c) Javno tuzilastvo u Okruznom sudu u Pristini (1)
- d) Opstinski sud u Pristini (1)
- e) Opstinski sud u Lipljanu (1)
- f) Okruzni sud u Gnjilanu (1)
- g) Opstinski sud u Gnjilanu (1)
- h) Javno tuzilastvo u Opstinskom sudu u Gnjilanu (2)
- i) Opstinski sud u Kosovskoj Kamenici (2)
- j) Okruzni sud u Kosovskoj Mitrovici (1)
- k) Javno tuzilastvo u Okruznom sudu u Kosovskoj Mitrovici (1)
- l) Opstinski sud u Kosovskoj Mitrovici (5)
- m) Sud za prekrasaje u Kosovskoj Mitrovici (2)
- n) Opstinski sud u Vucitrnu (1)
- o) Opstinski sud u Leposavicu (3)
- p) Sud za prekrasaje u Leposavicu (3)
- lj) Opstinski sud u Zubinom Potoku (3)
- r) Sud za prekrasaje u Zubinom Potoku (1)
- s) Okruzni sud u Prizrenu (1)
- t) Sud za prekrasaje u Malisevu (1)
- u) Opstinski sud u Dragasu (1)
- v) Sud za prekrasaje u Suvoj Reci (1)
- nj) Opstinski sud u Peci (1)
- dz) Sud za prekrasaje u Peci (1)

KVALIFIKACIJE

Prema clanu 6.1. i 6.2. Uredbe br. 2001/8, kandidati za sluzbe sudija i tuzilaca trebaju zadovoljiti dole navedene kriterije:

- * diploma pravnog fakulteta;
- * polozen pravosudni ispit ili, kod kandidata za polozej sudije u sudovima za prekrasaje, polozen strucni ispit;
- * visok stepen moralnog integriteta;
- * da nisu ucestvovali u diskriminatorsnim aktivnostima;
- * da nisu osudjivani;
- * da imaju odgovarajuće radno iskustvo na podrucju prava:

- a) tri godine za funkciju sudije ili tuzioca na Opstinskom sudu ili sudije na zalbenom sudu prekrasajnog suda;
- b) sedam godina za funkciju sudije ili tuzioca na okruznom sudu.

Molim da primite na znanje da prema clanu 5.5. Uredbe br. 2001/8, sudija se neće angazovati u delatnostima, ukljucujuci i politicke aktivnosti, koje nisu spojive sa njegovim duznostima.

Prednost će dobiti jednako kvalifikovani kandidati iz manjinskih zajednica.

PRIJAVE

Kandidati se trebaju poslužiti UNMIK-ovim prijavnim formularima koje mogu podici u pravosudnoj kancelariji odgovarajuće UNMIK-ove regionalne Kancelarije za pravne poslove; u Odelenju za pravosudne poslove u bivsoj zgradi Opstinskog suda, kao i u sudovima u regionima u kojima se konkurs raspisuje.

Prijave treba nasloviti na Pravosudno i tuzilacko vece Kosova i dostaviti u lokalnoj UNMIK-ovoj kancelariji u svakoj regiji, ili u Kancelariji pravosudnih poslova UNMIK-ovih regionalnih kancelarija za pravne poslove, ili u Glavno Odeljenje za pravosudje u Pristini (u bivsoj zgradi Opstinskog suda), najkasnije do 07. juna 2002g.

